

Elżbieta Skarbek-Wąsiewska, Marian Kochanowski

Białogarda, gm. Wicko, woj. śląskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 162-163

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

warstwy kulturowej o miąższości 0,10-0,30 m oraz obiekty nieruchome. Materiał ceramiczny odkryty w kotlinie i fosie datujemy na VIII wiek.

Zabytki oraz dokumentacja z badań znajdują się w Wojewódzkim Ośrodku Archeologiczno-Konserwatorskim we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.

BIAŁOGARDA, gm. Wicko
woj. śląskie

Muzeum w Lęborku

Badania prowadzili mgr Elżbieta Skarbek-Wąsiewska i mgr Marian Kochanowski /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Ślupsku. Siódmy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /X-XIII w./.

Obiekt usytuowany jest na dużym cyplu naturalnego wyniesienia polodowcowego w centrum wsi Białogarda. Jego maksymalna powierzchnia użytkowa - łącznie z układem wałów obronnych wynosiła ca 13 ha, z tego powierzchnia użytkowa zasadniczego grodu - kasztelanii - zajmowała obszar ca 5 ha. Ślady umocnień obronnych słabo czytelne, jedynie od strony południowej wyraźny jest przebieg fosy.

Przed podjęciem prac przyjęto program badawczy, obejmujący:

- a/ kompleksowe rozpoznanie techniki zabudowy, przestrzennego rozplanowania i chronologii grodu właściwego,
- b/ rozpoznanie przestrzennego rozplanowania i chronologii podgrodzia oraz ustalenie wzajemnych relacji stratygraficzno-chronologicznej pomiędzy grodem a podgrodzem,
- c/ zlokalizowanie i zbadanie pozostałości po konstrukcjach portu rzecznego /wieś Przewóz koło Białogardy?/,
- d/ szczegółowa penetracja powierzchniowo-weryfikacyjna okolic Białogardy w ramach AZP - obszar 5-35 - celem ustalenia ilościowo-jakościowego zakresu punktów osadniczych z tego okresu,
- e/ prace archiwalne - kwerenda źródeł pisanych i ikonograficznych.

Do momentu podjęcia prac wykopaliskowych w sezonie 1981 udało się zrealizować całkowicie punkt /d/ oraz częściowo /a, c, e/.

Podczas badań wytyczono jeden wykop, zlokalizowany w centrum majdanu grodziska, który podzielono na mniejsze jednostki /ćwiartki/, o wymiarach 5 x 5 m. Wyjątkiem była ćwiartka B, którą poszerzono w kierunku północnym o 3 m. W sumie rozkopano powierzchnię 120 m², maksymalna miąższość warstwy użytkowej wynosiła 235 cm /ćw. E, część północna/.

W trakcie prac stwierdzono obecność pięciu obiektów w ramach warstwy użytkowej - dwóch półziemianek, paleniska oraz dwóch jam o bliżej nieokreślonym przeznaczeniu. Interesujących danych dostarczyła zwłaszcza szczegółowa eksploracja obiektów mieszkalnych, usytuowanych w północnej części majdanu, oddalonych od siebie o około 5 m. Zadokumentowano układ warstw w tych, owalnych w rzucie poziomym, obiektach, z fragmentami konstrukcji drewnianych w kontekście z intensywną spalenizną i sprażoną w ogniu gliną. Taka sytuacja zaistniała w partii spagowej domostw.

Podczas eksploracji zarówno obiektów, jak i warstwy użytkowej natrafiono na około 500 fragmentów ceramiki, w tym kilkanaście dużych ułamków naczyń, nieliczne kości zwierzęce oraz wyroby metalowe, przeważnie gwoździe. Znaleziony materiał ceramiczny potwierdza dane ze źródeł historycznych o założeniu grodu na początku X wieku, jego schyłek przypada na przełom XIII/XIV w., kiedy to nad Łebę dotarli Krzyżacy.

Materiał zabytkowy złożono w Muzeum w Lęborku.

Badania będą kontynuowane.

BIAŁOSLWIE
woj. pilskie
Stanowisko 24

patrz
okres lateński

BILCZEW, gm. Kramsk
woj. konińskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadziła mgr Krystyna Olińska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koninie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko szkieletowe wczesnośredniowieczne /X w./.

Celem badań była próba uchwycenia zasięgu cmentarzyska oraz uzyskanie materiału dla bliższego określenia chronologii obiektu.

Stanowisko położone jest około 200 m na południe od wsi, na szczycie wyniesienia.

Zbadano obszar 110 m² koncentrując się głównie w jego wschodniej części. Wyeksplorowano 3 groby szkieletowe, które usytuowane były na osi E-W. Na wyposażenie pochówków składały się noże żelazne, koralik, krzesiwo z dwoma krzemieniami, topór żelazny, wiaderko oraz naczynia gliniane.

W zachodniej partii stanowiska odkryto ślady cmentarzyska ciało-